

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra Fædra

Citation: Bang, Herman: "Fædra. Brudstykker af et livs historie.", i Bang, Herman: *Fædra. Brudstykker af et livs historie.*, J.H. Schubothes boghandel. Græbes bogtrykkeri, 1883, s. 186. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang11val-shoot-idm140665831956208/facsimile.pdf> (tilgået 24. september 2021)

Anvendt udgave: Fædra. Brudstykker af et livs historie.

— At Blodet i den Grad kan glemme sig. Hvor besynderligt. Tre omfangsrige Stiftsdamer nikker bifaldende, og en gammel Excellence i Divanen siger afsluttende og grodet:

— Godt, at vi har en stærk Regering.

Grevinde Rosenkrands bøier Konversationen.

— Spiller De endnu firhændigt med Majestæten. Det er til Grevinde Urne. Om jeg endnu . . . Carl og Comtessen valsede just forbi. Hun hørte flygtigt hans bløde Fransk — — —

— Ja jeg spiller undertiden.

Generalinde Kragh fylder Pausen og siger: Hendes Majestæt spiller meget smukt.

— Meget smukt.

Ny Taushed. Den gamle Fru Harsdoff reiser sig med nogen Møje:

— Jeg har det imod det, siger hun, at snart enhver Plebeier spiller med Majestæten.

Ingen sagde mere, og Gruppen opløstes. Ellen havde ikke mærket det, mens hun stod og saa ud i Salea, hvor Parrene hvirvledes ud og ind. Grevinde Rosenkrands var blevet staaende fulgte Retningen af hendes Blik og sagde:

— Ja, hun er meget smuk.

Ellen blev ved at følge Carl og Comtessen med Øjaene: Hvem — spurgte hun.

Grevinden besvarede ikke Spørgsmaalet. Er hun ikke Ungarinde? — Ellen vendte Hovedet: Her er meget varmt . . . Skal vi ikke gaa ind. — Ja, hun er Ungarinde — — hun er meget smuk.